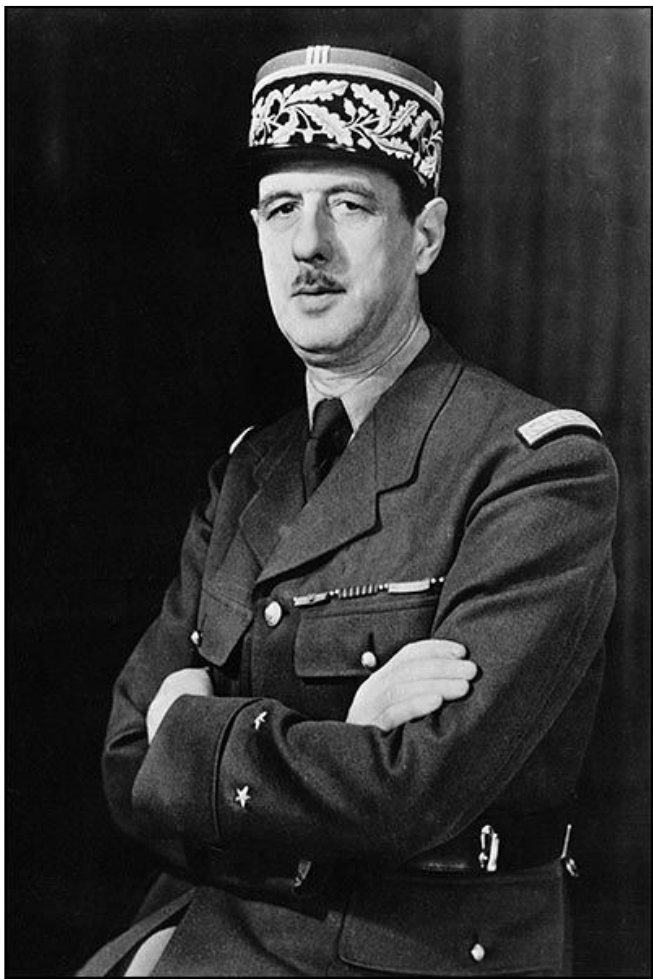

ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЬ

(22 ЛИСТОПАДА 1890 — 9 ЛИСТОПАДА 1970)

“

Я ВІЛЬНИЙ ФРАНЦУЗ.

Я ВІРЮ В БОГА І В МАЙБУТНЄ МОЄЇ БАТЬКІВЩИНИ.

Я НЕ НАЛЕЖУ НІКОМУ.

**Я МАЮ МІСІЮ, ОДНУ ТІЛЬКИ МІСІЮ — БОРОТИСЯ ДАЛІ ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ МОЄЇ
БАТЬКІВЩИНИ.**

**УРОЧИСТО ПРИСЯГАЮСЯ, ЩО НЕ НАЛЕЖУ ДО ЖОДНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ СИЛИ, НЕ ПІДТРИМУЮ
ЖОДНОГО ПОЛІТИКА, КИМ БИ ВІН НЕ БУВ — ЧИ ТО ЦЕНТРИСТОМ, ЧИ ТО КОНСЕРВАТОРОМ, ЧИ
ТО ЛІВИМ.**

”

Я МАЮ ЛИШЕ ОДНУ МЕТУ: ЗВІЛЬНИТИ ФРАНЦІЮ.

— ШАРЛЬ АНДРЕ ЖОЗЕФ МАРІ ДЕ ГОЛЛЬ, З «ЄГИПЕТСЬКОГО ЩОДЕННИКА», 20 КВІТНЯ 1941 РОКУ

- ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЬ (1890-1970 РР.) – ОДИН З НАИБІЛЬШИХ ПОЛІТИЧНИХ І ДЕРЖАВНИХ ДІЯЧІВ ФРАНЦІЇ, НАРОДИВСЯ 22.11.1890 РОКУ У МІСТІ ЛІЛЛЕ. ЙОГО БАТЬКО ВИКЛАДАВ ФІЛОСОФІЮ І ЛІТЕРАТУРУ В ПАРИЗЬКОМУ КОЛЕДЖІ ЄЗУЇТІВ. БАТЬКИ СВОЇХ П'ЯТЬОХ ДІТЕЙ ВИХОВУВАЛИ В ДУСІ КАТОЛИЦИЗМУ І ПАТРІОТИЗМУ.
- 1901 РОКУ ДЕ ГОЛЛЬ РОЗПОЧАВ НАВЧАННЯ В КОЛЕДЖІ, А 1909 Р. ПОСТУПИВ ДО ВІЙСЬКОВОГО УЧИЛИЩА СЕН-СИР. У ЗВАННІ МОЛОДШОГО ЛЕЙТЕНАНТА ЗАКІНЧИВ СЕН-СИР ІЗ ВІДМІННОЮ АТЕСТАЦІЄЮ. ПРОДОВЖИВ ОСВІТУ У ВИЩІЙ ВІЙСЬКОВІЙ ШКОЛІ В ПАРИЖІ.
- УЧАСНИК ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ, ЯКУ ЗАКІНЧИВ У ЗВАННІ КАПІТАНА. ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ НАВЧАННЯ 1925 РОКУ ПЕРЕХОДИТЬ НА РОБОТУ ДО КАБІНЕТУ МАРШАЛА ПЕТЕНА. 1937 Р. ЙОМУ ПРИСВОЮЮТЬ ЗВАННЯ ПОЛКОВНИКА Й ПРИЗНАЧАЮТЬ КОМАНДИРОМ ТАНКОВОГО ПОЛКУ В МІСТІ МЕЦ. 1940 Р. НАДАЮТЬ ЗВАННЯ БРИГАДНОГО ГЕНЕРАЛА ТА ПРИЗНАЧАЮТЬ ЗАСТУПНИКОМ ВІЙСЬКОВОГО МІНІСТРА.
- ПІД ЧАС ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ДЕ ГОЛЛЬ У ЛОНДОНІ ЗАСНУВАВ ПАТРІОТИЧНУ ОРГАНІЗАЦІЮ “ВІЛЬНА ФРАНЦІЯ” (З 1942 Р. “ЗМАГАЮЧА ФРАНЦІЯ”), ЯКА ПРИМКНУЛА ДО АНТИГІТЛЕРІВСЬКОЇ КОАЛІЦІЇ.
- У 1944 –1946 РР. – ГОЛОВА ТИМЧАСОВОГО УРЯДУ ФРАНЦІЇ.
- З 1947 Р. КЕРУВАВ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАСНОВАНОЇ НИМ ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ “ОБ’ЄДНАННЯ ФРАНЦУЗЬКОГО НАРОДУ” (ОФН). У 1958 Р. ГЛАВА УРЯДУ ФРАНЦІЇ.
- 21 ГРУДНЯ 1958 Р. ОБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ. 1965 Р. ПЕРЕОБРАНИЙ НА ПОВТОРНИЙ ТЕРМІН. ПІСЛЯ ПОРАЗКИ НА РЕФЕРЕНДУМІ 28 КВІТНЯ 1969 Р. ДОБРОВІЛЬНО ПІШОВ У ВІДСТАВКУ.

«ВІЛЬНА ФРАНЦІЯ» (ФР. «LA FRANCE LIBRE»)

— ОФІЦІЙНА НАЗВА (ДО ЛИПНЯ 1942)
СФОРМОВАНОГО ПІД ЧАС ДРУГОЇ СВІТОВОЇ
ВІЙНИ РУХУ, ЩО СТАВИВ НА МЕТІ БОРОТЬБУ ЗА
ЗВІЛЬНЕННЯ ФРАНЦІЇ ВІД НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ
ТА **РЕЖИМУ ВІШІ**.

У ЛИПНІ 1942 РОКУ ОРГАНІЗАЦІЯ ЗМІНИЛА
НАЗВУ НА «**ФРАНЦІЯ, ЩО БОРЕТЬСЯ**».
КООРДИНАЦІЙНИЙ ЦЕНТР РУХУ
РОЗТАШОВУВАВСЯ В ЛОНДОНІ.

У 1944 РОЦІ БРАЛА УЧАСТЬ У **ОПЕРАЦІЇ**
«НЕПТУН»

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА

- **ТИМЧАСОВИЙ УРЯД ПРАГНУВ ПОЛІПШИТИ ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ КРАЇНИ.** У 1944 – 1945 РР. БУЛО НАЦІОНАЛІЗОВАНО РЯД ВУГІЛЬНИХ ШАХТ, ЗАВОДИ АВІАЦІЙНИХ КОМПАНІЙ, АВТОМОБІЛЬНОЇ ФІРМИ “РЕНО”, ОКРЕМІ ЗНАЧНІ ФІРМИ, ПІДПРИЄМСТВА ЕНЕРГЕТИКИ, МОРСЬКИЙ ТРАНСПОРТ, ФРАНЦУЗЬКИЙ БАНК І ЧОТИРИ НАЙБІЛЬШИХ КРЕДИТНИХ БАНКИ. ЗБІЛЬШУВАЛАСЬ ЗАРПЛАТА РОБІТНИКАМ І СЛУЖБОВЦЯМ, ПЕНСІЇ ВЕТЕРАНАМ ВІЙНИ, СКАСОВУВАЛИСЯ ПОДАТКИ НА ЗАРПЛАТУ МАЛООПЛАЧУВАНИХ РОБІТНИКІВ. КОЛАБОРАЦІОНІСТИ (ОСОБИ, ЯКІ СПІВРОБІТНИЧАЛИ З ФАШИСТАМИ) ВИГАНЯЛИСЯ З ДЕРЖАВНОГО АПАРАТУ. КОРИННЕ НАСЕЛЕННЯ КОЛОНІЙ ДОПУСКАЛОСЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСАД У СЕБЕ НА БАТЬКІВЩИНІ; ДЕЯКІ ЙОГО ПРЕДСТАВНИКИ МОГЛИ ОБИРАТИСЯ ДО ФРАНЦУЗЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ.
- **ДІЇ ТИМЧАСОВОГО УРЯДУ ДЕ ГОЛЛЯ В 1944-1946 РР. СПРИЯЛИ ВІДРОДЖЕННЮ ФРАНЦУЗЬКОЇ ДЕРЖАВИ В НОВИХ ІСТОРИЧНИХ УМОВАХ.**
- **ОДНІЄЮ З ПЕРШОЧЕРГОВИХ ПРОБЛЕМ ПОВОЄННОЇ ФРАНЦІЇ БУЛО ПИТАННЯ ПРО НОВИЙ КОНСТИТУЦІЙНИЙ УСТРІЙ. ЙОГО МАЛИ ВИРІШИТИ УСТАНОВЧІ ЗБОРИ, ВИБОРИ ДО ЯКИХ БУЛО ПРИЗНАЧЕНО НА 21 ЖОВТНЯ 1945 Р. ОДНОЧАСНО В КРАЇНІ ПРОХОДИВ РЕФЕРЕНДУМ, ЯКИЙ МАВ НА МЕТІ ВИЗНАЧИТИ СТАТУС І ПОВНОВАЖЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ПАРЛАМЕНТУ, А ТАКОЖ ВИЯВИТИ СТАВЛЕННЯ ДО ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ ТРЕТЬОЇ РЕСПУБЛІКИ. РЕФЕРЕНДУМ ВІДКРИВ ІДЕЮ ПОВЕРНЕННЯ ДО ТРЕТЬОЇ РЕСПУБЛІКИ.**

- **13 ЛИСТОПАДА 1945 Р. УСТАНОВЧІ ЗБОРИ ЗНОВУ ОБРАЛИ ГЕНЕРАЛА ДЕ ГОЛЛЯ ГЛАВОЮ ТИМЧАСОВОГО УРЯДУ. У ГРУДНІ УРЯД ПРЕДСТАВИВ НА ОБГОВОРЕННЯ БЮДЖЕТ НА 1946 Р. ДЕПУТАТИ-СОЦІАЛІСТИ ЗАПРОПОНУВАЛИ СКОРОТИТИ НА 20 % ВІЙСЬКОВІ ВИТРАТИ. ЇХ ПІДТРИМАЛИ КОМУНІСТИ. ГЕНЕРАЛ РІШУЧЕ ПРОТЕСТУВАВ, ВІН БУВ ПЕРЕКОНАНИЙ У НЕЗДАТНОСТІ КОАЛІЦІЙНОГО УРЯДУ СПРАВИТИСЯ З ТРУДНОЩАМИ ЕКОНОМІЧНОГО Й МІЖНАРОДНОГО ПОРЯДКУ, ЯКІ ОЧІКУВАЛИ КРАЇНУ. 20 СІЧНЯ 1946 Р. ВІН ЗРОБИВ ЗАЯВУ ПРО ВІДСТАВКУ. ГЛАВОЮ УРЯДУ БУЛО ПРИЗНАЧЕНО СОЦІАЛІСТА Ф. ГУЕНА. ДО УРЯДУ УВІЙШЛИ СІМ СОЦІАЛІСТІВ, ШІСТЬ КОМУНІСТІВ, ШІСТЬ КАТОЛІКІВ. У ФРАНЦІЇ РОЗПОЧАВСЯ ПЕРІОД ПРАВЛІННЯ ТРЬОХПАЛАТНОГО БЛОКУ.**
- **“НАРОДНО-РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ РУХ” СПІЛЬНО З ІНШИМИ ПАРТІЯМИ УСТАНОВЧИХ ЗБОРІВ РОЗРОБИЛИ ПРОЕКТ, ЯКИЙ У ВЕРЕСНІ 1946 Р. УСТАНОВЧІ ЗБОРИ ПРИЙНЯЛИ ЯК НОВИЙ ПРОЕКТ КОНСТИТУЦІЇ. ЙОГО БУЛО СХВАЛЕНО В РЕЗУЛЬТАТІ РЕФЕРЕНДУМУ, ЩО ВІДБУВСЯ 13 ЖОВТНЯ.**
- **ЗА НОВОЮ КОНСТИТУЦІЄЮ ПАРЛАМЕНТ ПОДІЛЯВСЯ НА ДВІ ПАЛАТИ – НАЦІОНАЛЬНІ ЗБОРИ І РАДУ РЕСПУБЛІКИ. В РУКАХ ПЕРШОЇ ПАЛАТИ БУЛА, ВЛАСНО КАЖУЧИ, ЗОСЕРЕДЖЕНА ВСЯ ВЛАДА. ВОНА ПРИЙМАЛА ЗАКОНИ І КОНТРОЛЮВАЛА ДІЯЛЬНІСТЬ УРЯДУ. ПРЕЗИДЕНТОВІ РЕСПУБЛІКИ, ЯКОГО ОБРАЛИ НА СІМ РОКІВ, НАДАВАЛИСЯ ДРУГОРЯДНІ ФУНКЦІЇ. 24 ГРУДНЯ 1946 Р. НОВА КОНСТИТУЦІЯ НАБРАЛА СИЛИ.**

- 16 СІЧНЯ 1947 Р. ВІДБУЛИСЯ ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ. НИМ СТАВ ПРАВИЙ СОЦІАЛІСТ ВЕНСАН ОРІОЛЬ. ТАК РОЗПОЧАЛА СВОЄ ІСНУВАННЯ ЧЕТВЕРТА РЕСПУБЛІКА.
- ЧЕТВЕРТІЙ РЕСПУБЛІЦІ ДІСТАЛАСЯ ДУЖЕ СКЛАДНА “ЕКОНОМІЧНА СПАДЩИНА”. ПЕРШОМУ УРЯДОВІ НА ЧОЛІ З СОЦІАЛІСТОМ ПОЛЕМ РАМАДЬЄ БУЛИ ПОТРІБНІ ВЕЛИКІ КАПІТАЛОВКЛАДЕННЯ ДЛЯ ПОЖВAVЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ. ЗА УМОВ ЇХНЬОГО ДЕФІЦИТУ **УРЯД ЧЕТВЕРТОЇ РЕСПУБЛІКИ ПРОВАДИВ ПОЛІТИКУ “ПРОГРАМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ”**, ЩО ПЕРЕДБАЧАЛО НАДАННЯ КРЕДИТІВ, ПОДАТКОВИХ ПІЛЬГ, ДЕРЖАВНИХ ЗАМОВЛЕНЬ ТОЩО. ЩОДО ПРИВАТНОГО КАПІТАЛУ ПРОГРАМУВАННЯ МАЛО РЕКОМЕНДУЮЧИЙ ХАРАКТЕР.
- **ЯК НАСЛІДОК ПРИСКОРИЛИСЯ ТЕМПИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ.** 1948 Р. ПРОМИСЛОВІСТЬ ПЕРЕВЕРШИЛА **ДОВОЄННИЙ РІВЕНЬ**, А В 1958 Р. ВИПУСК ПРОМИСЛОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ЗРІС У 2,5 РАЗИ ПОРІВНЯНО З ДОВОЄННИМ РІВНЕМ. У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ ЦЕЙ РІВЕНЬ БУЛО ДОСЯГНУТО В 1950 Р. ВЖЕ 1947 Р. УРЯД СХВАЛИВ ПЕРШИЙ ПЛАН МОДЕРНІЗАЦІЇ І РЕКОНСТРУКЦІЇ ЕКОНОМІКИ, А З 1954 Р. – ДРУГИЙ. ВИНИКЛИ НОВІ ГАЛУЗІ ПРОМИСЛОВОСТІ – АТОМНА, ЕЛЕКТРОННА, ХІМІЧНА, НАФТОДОБУВНА Й НАФТОПЕРЕРОБНА.
- У КВІТНІ 1947 Р. З ІНІЦІАТИВИ ДЕ ГОЛЛЯ ВИНИКЛА НОВА ПАРТІЯ “ОБ’ЄДНАННЯ ФРАНЦУЗЬКОГО НАРОДУ” (РПФ). ГЕНЕРАЛ КИНУВ ВИКЛИК ЧЕТВЕРТІЙ РЕСПУБЛІЦІ, ВИРІШИВ СТАТИ НА ШЛЯХ ВІДКРИТОЇ БОРОТЬБИ ЗА ВТІЛЕННЯ В ЖИТТЯ СВОЇХ ІДЕЙ. РПФ НЕ МАЛО ПРОГРАМИ – ЇЇ ЗАМІНЯЛИ “УДАРНІ ІДЕЇ”. ГОЛОВНА ПОЛЯГАЛА У ВИМОЗІ СКАСУВАННЯ КОНСТИТУЦІЇ 1946 Р. І ВСТАНОВЛЕННІ СИЛЬНОЇ, НЕЗАЛЕЖНОЇ ВІД ПАРТІЙ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ КРАЇНИ.

- У 1951-1956 РР. У ФРАНЦІЇ ПРИ ВЛАДІ БУЛИ ПРАВОЦЕНТРИСТСЬКІ УРЯДИ (МРП, РАДИКАЛИ, “НЕЗАЛЕЖНІ”).
ВСЬОГО ЗА ЧАС ІСНУВАННЯ ЧЕТВЕРТОЇ РЕСПУБЛІКИ ЗМІНИЛОСЯ 25 КАБІНЕТІВ МІНІСТРІВ.
- У ТРАВНІ 1958 Р., КОЛИ КРИЗА В АЛЖИРІ ДОСЯГЛА АПОГЕЮ, ГЕНЕРАЛ ПЕРЕДАВ ДО ДРУКУ ДЕКЛАРАЦІЮ, В ЯКІЙ ГОВОРИЛОСЯ, ЩО ВІН ГОТОВИЙ ВЗЯТИ НА СЕБЕ ВЛАДУ В РАЗІ НАДАННЯ ЙОМУ ОСОБЛИВИХ ПОВНОВАЖЕНЬ.
- **1 ЧЕРВНЯ 1958 Р. БІЛЬШІСТЬ НАЦІОНАЛЬНИХ ЗБОРІВ ЗАТВЕРДИЛА ДЕ ГОЛЛЯ ГЛАВОЮ УРЯДУ. 2 ЧЕРВНЯ ДЕ ГОЛЛЬ ОДЕРЖАВ НАДЗВИЧАЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ І РОЗПУСТИВ НАЦІОНАЛЬНІ ЗБОРИ. ЧЕТВЕРТА РЕСПУБЛІКА НАЗАВЖДИ ПІШЛА В ІСТОРІЮ.**
- **НОВА КОНСТИТУЦІЯ ФРАНЦІЇ, ПРИЙНЯТА 28 ВЕРЕСНЯ 1958 Р., ЗНАЧНО ЗВУЗИЛА ПОВНОВАЖЕННЯ ПАРЛАМЕНТУ І ЗНАЧНО РОЗШИРИЛА ПРАВА ПРЕЗИДЕНТА. ГЛАВА ДЕРЖАВИ ПРАКТИЧНО ОДЕРЖАВ МОЖЛИВІСТЬ ОДНООСІБНО ВИЗНАЧАТИ ВНУТРІШНЮ І ЗОВНІШНЮ ПОЛІТИКУ КРАЇНИ. 21 ГРУДНЯ 1958 Р. ПРЕЗИДЕНТОМ ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ БУЛО ОБРАНО ШАРЛЯ ДЕ ГОЛЛЯ, ПРЕМ'ЄР - МІНІСТРОМ СТАВ М. ДЕБРЕ (1959-1962 РР.).**
- **РЕЖИМ П'ЯТОЇ РЕСПУБЛІКИ ВИРІЗНЯВСЯ ПОСИЛЕННЯМ ВТРУЧАННЯ ДЕРЖАВИ В СФЕРУ ЕКОНОМІКИ І СОЦІАЛЬНИХ ВІДНОСИН. У 60-ТІ РОКИ ПРАКТИЧНО ЗНИК ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИЙ ДЕФІЦИТ.**

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА

У ЗОВНІШНІЙ ПОЛІТИЦІ ДЕ ГОЛЛЬ МАВ НА МЕТІ ТРИ ОСНОВНИХ ЗАВДАННЯ:

- ВІДРОДИТИ ВЕЛИЧ ФРАНЦІЇ,
- ЗМІЦНИТИ ЇЇ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ І САМОСТІЙНІСТЬ,
- ПОСЛАБИТИ ВПЛИВ США В ЄВРОПІ.

НЕГАТИВНО СТАВЛЯЧИСЬ ДО КОМУНІСТИЧНОГО РЕЖИМУ, ВІН ПІШОВ НА ЗБЛИЖЕННЯ ІЗ **СРСР**, ЩО СТВОРИВ ПРОТИВАГУ **США**. **1966 Р.** ПРЕЗИДЕНТ ЗАЯВИВ ПРО ВИХІД ФРАНЦІЇ З ВІЙСЬКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ **НАТО** ПРИ ЗБЕРЕЖЕННІ УЧАСТІ В ПОЛІТИЧНИХ СТРУКТУРАХ ПІВДЕННО – АТЛАНТИЧНОГО БЛОКУ. ДЕ ГОЛЛЬ ПРИДІЛЯВ ПЕРШОРЯДНУ УВАГУ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗБРОЙНИХ СИЛ, ЇХНЬОМУ ОСНАЩЕННЮ СУЧАСНОЮ ЗБРОЄЮ. ФРАНЦІЯ СТВОРИЛА АТОМНУ БОМБУ, АТОМНІ ПІДВОДНІ ЧОВНИ, БАЛІСТИЧНІ РАКЕТИ. ПРЕЗИДЕНТ ЗАПЕРЕЧУВАВ ПРОТИ ПЕРЕТВОРЕННЯ ЄЕС НА НАЦІОНАЛЬНУ ОРГАНІЗАЦІЮ Й НАПОЛЯГАВ НА СТВОРЕННІ “ЄВРОПИ БАТЬКІВЩИН”, ВИСТУПАВ ПРОТИ ПРИЄДНАННЯ ДО ЄЕС **ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ**, ВВАЖАЮЧИ ЇЇ ПРОВІДНИКОМ ВПЛИВУ США В ЄВРОПІ. ЗДІЙСНЮЮЧИ КУРС НА ЗБЛИЖЕННЯ З **ФРН**, ВІН ЗАЛИШАВСЯ ПРИНЦИПОВИМ І ПОСЛІДОВНИМ ПРОТИВНИКОМ НЕОФАШИСТСЬКИХ І РЕВАНФАШИСТСЬКИХ ТЕНДЕНЦІЙ.

ВИСНОВОК:

- ЗА РОКИ ПРАВЛІННЯ ДЕ ГОЛЛЯ ВИРОБНИЦТВО ЗНАЧНО ЗРОСЛО, ТОДІ ЯК РЕАЛЬНА ЗАРОБІТНА ПЛАТА ЗРОСТАЛА ПОВІЛЬНІШЕ. У ЗВ'ЯЗКУ З ПЕРЕБУДОВОЮ ПРОМИСЛОВОСТІ ЗБІЛЬШИЛАСЬ КІЛЬКІСТЬ БЕЗРОБІТНИХ. ПОСТІЙНО ЗРОСТАЛИ ПОДАТКИ. ДО 1968 Р. УСІ КАТЕГОРІЇ НАСЕЛЕННЯ БУЛИ НЕЗАДОВОЛЕНІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЮ ПОЛІТИКОЮ УРЯДУ. У ТРАВНІ – ЧЕРВНІ 1968 Р. ПОЛІТИЧНА КРИЗА В КРАЇНІ ВИЛИЛАСЯ В ГОСТРУ СУТИЧКУ РОБІТНИЧОГО КЛАСУ, ДЕМОКРАТИЧНИХ СИЛ З СИЛАМИ УРЯДОВИХ ВІЙСЬК. ПОЧАТОК ПОДІЯМ ПОКЛАЛИ СТУДЕНТСЬКІ ВИСТУПИ.
- ПРЕМ'ЄР – МІНІСТР Ж.ПОМПІДУ ВИРІШИВ ПІТИ НА ПОСТУПКИ. ВІН РОЗПОЧАВ ПЕРЕГОВОРИ З ПРОФСПІЛКАМИ І ПІДПРИЄМЦЯМИ. АЛЕ СТАНОВИЩЕ ЗАЛИШАЛОСЯ НАПРУЖЕНИМ. 30 ТРАВНЯ ДЕ ГОЛЛЬ ВИСТУПИВ ІЗ ПРОМОВОЮ ПО РАДІО І ТЕЛЕБАЧЕННЮ, В ЯКІЙ СТВЕРДЖУВАВ, ЩО НАД ФРАНЦІЄЮ НАВИСЛА ПОГРОЗА КОМУНІСТИЧНОЇ ДИКТАТУРИ, І ОГОЛОСИВ ПРО РОЗПУСК НАЦІОНАЛЬНИХ ЗБОРІВ. ТОГО Ж ДНЯ У ПАРИЖІ ВІДБУЛАСЯ МАНІФЕСТАЦІЯ НА ЗНАК СОЛІДАРНОСТІ З ДЕ ГОЛЛЕМ.
- НА ВИБОРАХ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ЧЕРВНІ 1969 Р., ПРЕЗИДЕНТОМ БУЛО ОБРАНО Ж.ПОМПІДУ. НА ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРАХ 1974 Р.(ПІСЛЯ СМЕРТІ Ж.ПОМПІДУ) ПРЕЗИДЕНТОМ БУЛО ОБРАНО ПОСЛІДОВНИКА ДЕ ГОЛЛЯ ЖИСКАР Д'ЕСТЕНА.
- У МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ ФРАНЦІЯ ПРОГОЛОСИЛА КУРС НА ПРИСКОРЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО ОБ'ЄДНАННЯ ЄВРОПИ, ПОЛІПШУВАЛИСЯ ВІДНОСИНИ ІЗ США, ТРИВАЛО СПІВРОБІТНИЦТВО З СРСР.